

DIRECȚIA DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ NĂVODARI

Studiu privind identificarea nevoilor sociale ale comunității năvodărene

Studiul de față a fost realizat de Direcția de Asistență Socială din cadrul Primăriei Orașului Năvodari. Scopul studiului a fost acela de a identifica unele nevoi din comunitatea năvodăreană, cât și dacă aceasta cunoaște serviciile sociale acordate pe plan local și cum se vede implicată în problematica socială locală.

Chestionarul a fost aplicat pe 250 subiecți – locuitori ai orașului Năvodari, lucru realizat de voluntarii Direcției de Asistență Socială. Cei 26 voluntari, instruiți în prealabil, au fost împărțiți pe echipe și zone ale orașului. Astfel, în perioada 02–20.11.2009, aceștia au aplicat chestionarele, pe stradă.

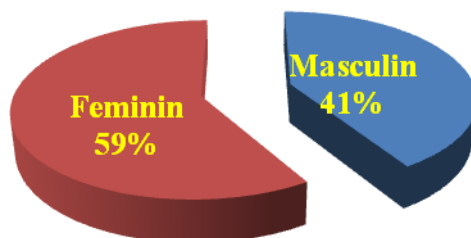
Chestionarul conține 17 întrebări, fiecare având mai multe variante de răspuns. Respondenților le-a fost specificat să aleagă un singur răspuns, care îi reprezintă cel mai bine; în acest fel, a fost simplificat și procesul de codificare și interpretare a răspunsurilor.

Au fost abordate principalele domenii ale asistenței sociale, respectiv: protecția copilului și familiei, violența în familie, consumul de substanțe toxice, protecția persoanelor fără adăpost, a persoanelor cu handicap, protecția socială a persoanelor fără venituri și servicii sociale pentru persoanele în vârstă.

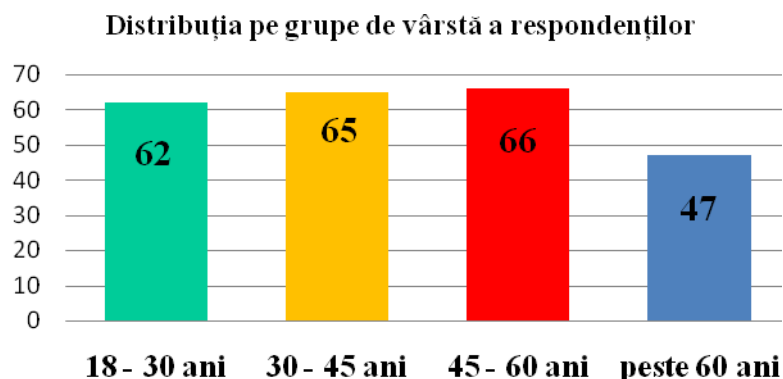
Ultima etapă a constat în centralizarea datelor culese din cele **240** chestionare valide și interpretarea acestora. Rezultatele obținute sunt prezentate mai jos.

Pentru început s-a stabilit profilul populației studiate. Astfel, 59% din respondenți sunt de sex feminin.

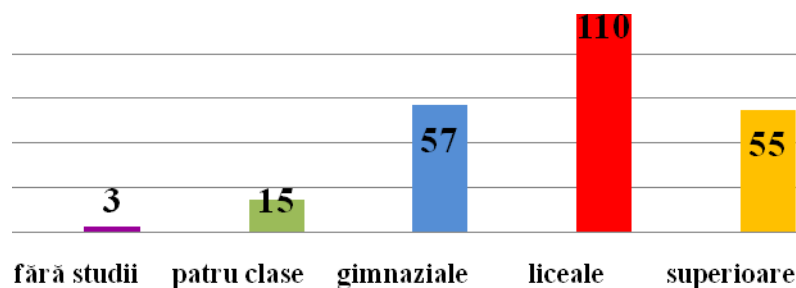
Distribuția pe sexe a respondenților

Așa cum se vede și din graficul de mai jos, mai mult de jumătate din numărul total al respondenților sunt persoane tinere, având vârsta cuprinsă între 18 și 45 ani; foarte puțini sunt cei care au peste 60 ani.

În ceea ce privește studiile, majoritatea subiecților au studii liceale, urmați de cei cu studii gimnaziale și superioare. Foarte puțini au patru clase și doar 3 dintre respondenți nu au studii.

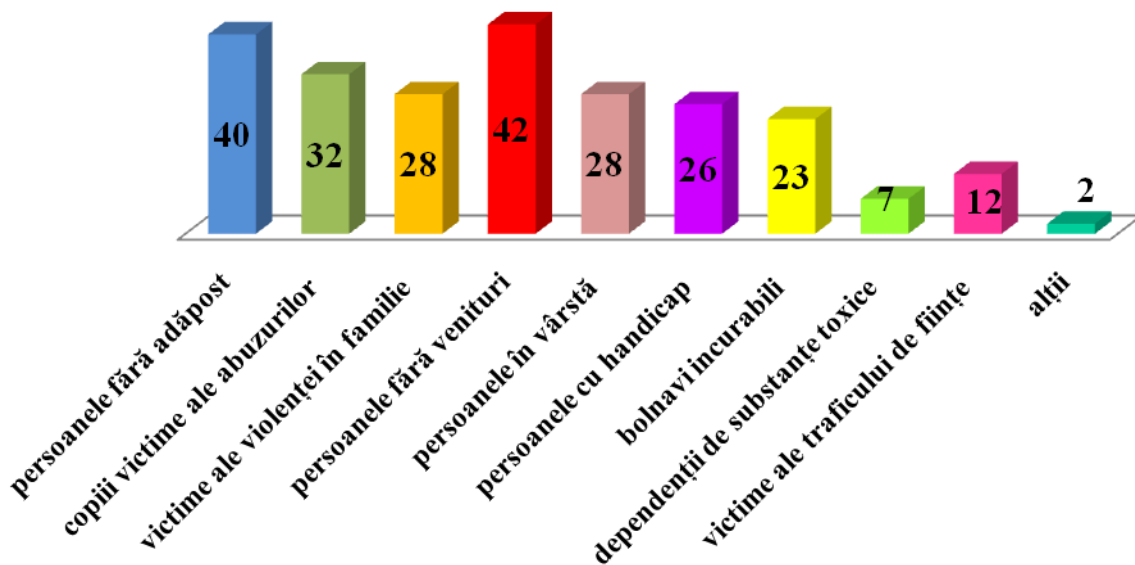

Concluzionând, putem spune că **majoritatea respondenților la chestionarul aplicat sunt persoane de sex feminin, au studii liceale și sunt tineri (între 18 și 45 ani).**

Prin **întrebarea nr.1** a chestionarului s-a dorit a se identifica cea mai dezavantajată categorie de persoane din comunitatea locală.

Cei mai mulți respondenți (42) au considerat că *persoanele fără venituri* sunt cele mai dezavantajate; pe cel de-al doilea loc, foarte aproape ca și număr, se află *persoanele fără adăpost*. Pe următoarele locuri se situează *copiii victime ale abuzurilor* (32), iar la egalitate: *victimele violenței în familie* și *persoanele în vârstă* (28). La finalul listei se află *persoanele cu handicap*, *bolnavii incurabili*, *victimele traficului de ființe* și *dependenții de substanțe toxice*.

1. Care considerați că este cea mai dezavantajată categorie de persoane din comunitatea noastră?

Persoanele fără venituri sunt considerate ca fiind categoria cea mai dezavantajată datorită situației economice generale, lipsa veniturilor generând direct și alte probleme sociale.

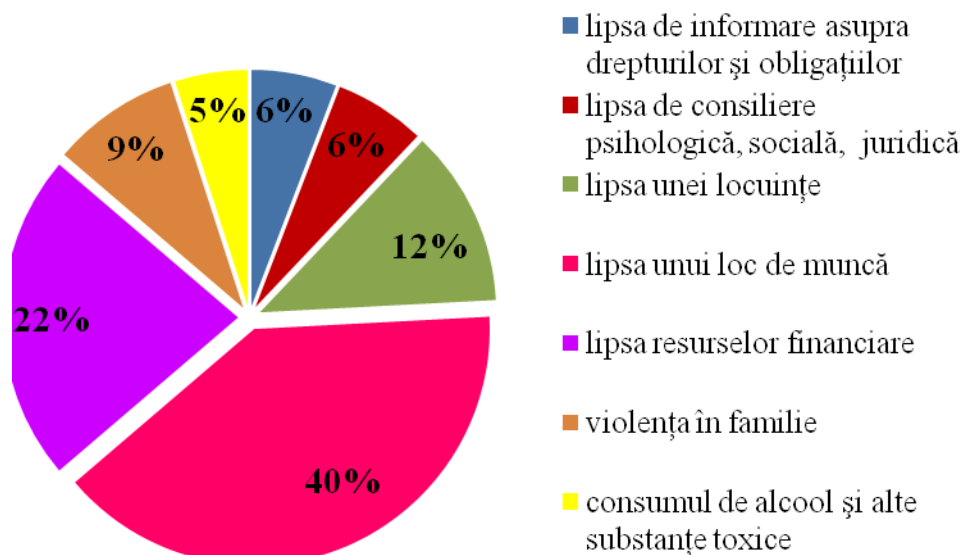
Categoria *persoanele fără adăpost* a întrunit, de asemenea, multe răspunsuri, probabil fiind cea mai ușor de identificat. Orașul Năvodari se confruntă tot mai acut cu această problemă, mai ales că, fiind situat în apropierea litoralului, este și o destinație aleasă de persoane fără adăpost din alte localități, în special pe perioada sezonului de vară.

De asemenea, problemele care țin de *abuzuri* și *violența în familie* sunt din ce în ce mai vizibile la nivelul comunității, fiind amplificate și de mass-media. Principalele cauze ale violenței sunt diverse: neînțelegerile din familie (incapacitatea de a rezolva pe cale pașnică conflictele), sărăcia, consumul frecvent de alcool sau droguri etc.

Persoanele cu handicap și *bolnavii incurabili* se situează printre ultimele locuri, aceasta fie pentru că nu sunt destul de vizibile, fie pentru că se consideră că beneficiază de suficiente facilități și nu sunt considerate dezavantajate.

Următoarea întrebare a chestionarului, **nr.2**, a vizat identificarea problemelor cu care se confruntă familiile năvodărene.

2. Care credeți că este principala problemă cu care se confruntă familiile din comunitatea noastră, în prezent?

Principalele probleme identificate sunt: *lipsa unui loc de muncă*, *lipsa resurselor financiare* și *lipsa unei locuințe*. Cea de-a doua opțiune este strâns legată de prima, lipsa resurselor financiare fiind o consecință directă a lipsei unui loc de muncă. Se observă o corelație între principala problemă cu care se confruntă familiile năvodărene: *lipsa unui loc de muncă* și cea mai dezavantajată categorie de persoane identificată, *persoanele fără venituri* (vezi graficul de la întrebarea nr.1).

Procente relativ egale (6% și 9%) au obținut: *lipsa de consiliere* și *informare*, cât și *violența în familie*, respondenții considerând că acestea sunt probleme ale familiei într-un grad mult mai mic, deși, din practică se observă o creștere a numărului de cazuri de violență.

Pe ultimul loc se află *consumul de alcool și alte substanțe toxice*, respondenții nevăzând în acest obicei o problemă foarte mare pentru familie; de altfel, și categoria de *persoane dependente de substanțe toxice* a fost clasată pe un penultim loc (întrebarea nr.1).

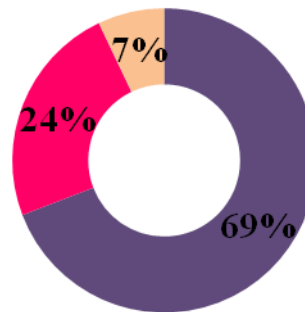
Astfel, din analiza răspunsurilor se constată că respondenții au o viziune tradiționalistă asupra familiei considerând că principalele probleme ale acesteia ar putea fi doar de ordin financiar (lipsă resurse financiare, lipsă loc de muncă, lipsă locuință). Deși recunosc într-o oarecare măsură violența în familie ca o problemă, nu se gândesc la cauzele care o determină (consumul de substanțe toxice - 5%) și nici la metodele de contracarare (informarea și consilierea – doar 6%).

Următoarea secțiune a chestionarului vizează serviciile sociale și gradul în care acest concept este înțeles și internalizat de către respondenți – **întrebarea nr.3**.

Așa cum se vede și din reprezentarea grafică alăturată, majoritatea covârșitoare a respondenților nu au apelat la un serviciu social (69%).

Doar un sfert dintre respondenți au declarat că au apelat la un serviciu social; un procent de 7% nu au încredere în aceste servicii.

3. Ați apelat vreodată la un serviciu social?

Nu Da Nu am încredere în acestea

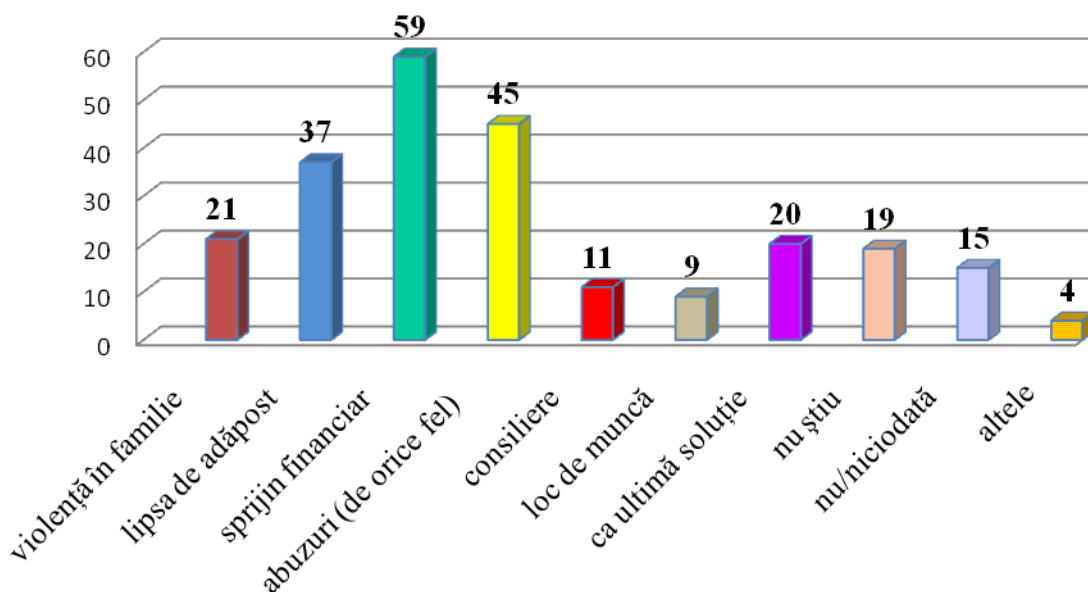
Răspunsurile colectate pot avea mai multe explicații, și anume:

- respondenții nu cunosc ce este acela un serviciu social și atunci este vorba de o lipsă de vizibilitate a serviciilor sociale în comunitate;
- respondenții consideră că este ceva rușinos să apelezi la un serviciu social și atunci este vorba de mentalitate.

Oricum, în ambele variante, trebuie acționat în vederea promovării serviciilor sociale și a rolului benefic al acestora în comunitatea locală.

Întrebarea nr.4 vizează descoperirea unor situații problematice, respondentul fiind pus în situația de a se gândi la situații concrete în care este nevoie de un serviciu social.

4. În ce situație ați apela la un serviciu social?

Aproape un sfert din respondenți (59) au declarat că ar apela la un serviciu social dacă ar avea nevoie de *sprijin financiar*. Se constată astfel faptul că există o legătură directă între acest tip de solicitare și principalele probleme identificate în comunitate, respectiv: *lipsa unui loc de muncă și a resurselor financiare* (vezi graficul pentru întrebarea nr.2).

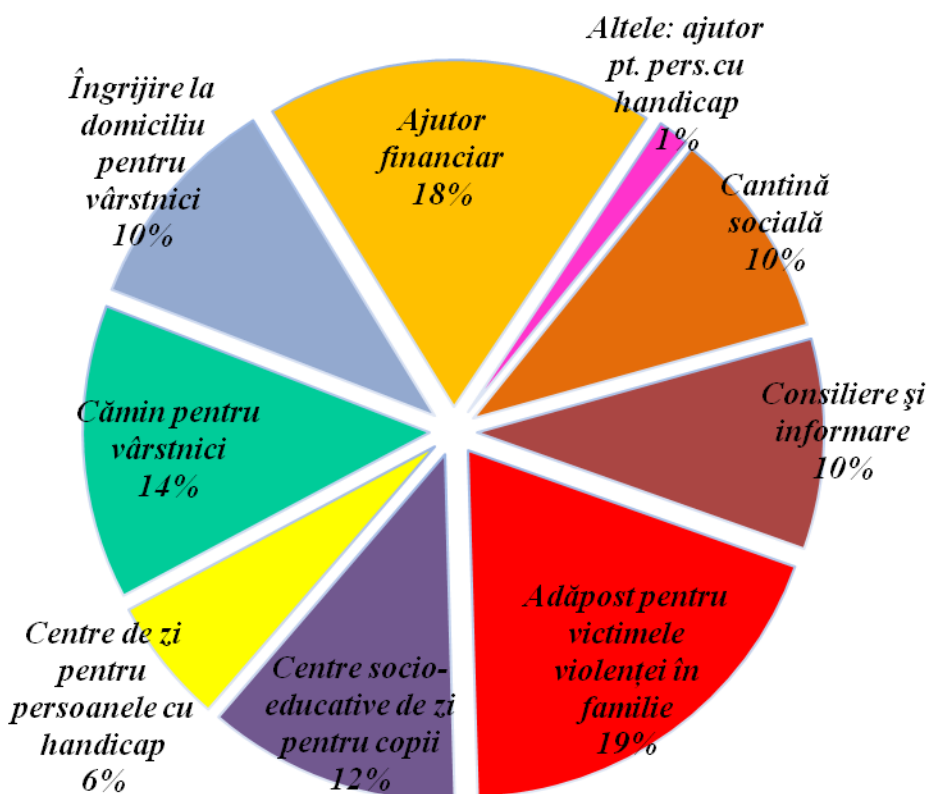
45 dintre cei chestionați ar apela la un serviciu social dacă s-ar confrunta cu *abuzuri* sau *lipsa de adăpost* (37). Procente relativ egale au fost obținute pentru situații de: *violență în familie* (21), *ca ultimă soluție* (20) și *nu știu* (19).

Dintre respondenți, 15 nu ar apela *niodată* la un serviciu social, ipoteza fiind aceea că serviciile sociale au o conotație negativă. Foarte puțini sunt și cei ce ar apela la un serviciu pentru *consiliere* (11) sau pentru un *loc de muncă* (9).

Concluzionând, se poate spune că **prestațiile financiare** (respectiv, acordarea de sprijin financiar) **sunt considerate a fi mai importante decât serviciile sociale**, având rezultate imediate și un impact mai puternic asupra comunității locale.

Întrebarea nr. 5 a vizat exemplificarea unui serviciu social de care este nevoie în comunitatea năvodăreană.

5. Vă rugăm să dați un exemplu de serviciu social de care credeți că este nevoie în comunitatea noastră.

Surprinzător, deși anterior *violența în familie* - ca problemă identificată a familiilor, s-a situat pe locul patru (vezi reprezentarea grafică a întrebării nr.2), la această întrebare, înființarea unui *Adăpost pentru victimele violenței în familie* s-a considerat a fi cel mai necesar tip de serviciu social.

Pe următorul loc, cu 18 procente, se regăsește *ajutorul financiar*, păstrând astfel tendințele de la întrebările precedente. După acesta, se situează *Cămin pentru vârstnici* (14%) și *Centre socio-educative de zi pentru copii* (12%).

La egalitate, cu 10 procente, se situează următoarele tipuri de servicii: *îngrijire la domiciliu pentru vârstnici*, *cantină socială* și *consiliere socială*.

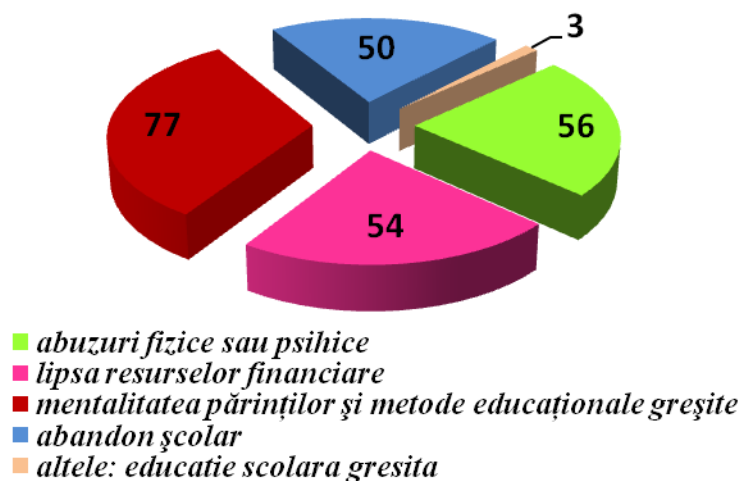
Pe ultimul loc se află serviciile sociale pentru *persoanele cu handicap*, respectiv *centre de zi*, probabil considerându-se, la fel ca și la întrebarea nr.1, că această categorie de persoane nu prezintă probleme sociale.

Aceste răspunsuri pot constitui o bază de analiză a Strategiei locale viitoare de dezvoltare a asistenței sociale, impunându-se înființarea unor noi servicii și/sau dezvoltarea serviciilor existente.

Secțiunea următoare (întrebările 6, 7 și 8) pune accentul pe problemele cu care s-ar confrunta un copil în comunitatea locală și serviciile necesare rezolvării acestora.

La **întrebarea nr. 6**, distribuția de frecvență a răspunsurilor este prezentată în graficul de mai jos.

6. Care considerați că sunt principalele probleme cu care s-ar putea confrunta un copil în Năvodari?

Principala problemă identificată este *mentalitatea părinților și metode educaționale greșite*, ceea ce semnifică că societatea a început să conștientizeze și alte probleme posibile pentru un copil. Nu trebuie uitat faptul că o mentalitate greșită a părinților duce, în cele mai multe cazuri, la abuzuri fizice sau emoționale, iar o educație neadecvată în școală conduce la absenteism și abandon școlar, cu toate consecințele ulterioare (lipsa unui loc de muncă și a unui venit etc.).

Următoarele probleme identificate, la foarte mică distanță unele de altele ca și număr, se află: *abuzuri fizice sau psihice* (56 răspunsuri), *lipsa resurselor financiare* (54) și *abandon școlar* (50).

Abuzurile fizice sau psihice sunt percepute de comunitate ca o adevărată problemă, acest răspuns demonstrând și faptul că mentalitatea de tip “bătaia este ruptă din rai” a fost depășită. O altă ipoteză este fie că mass-media a influențat respondenții, (cazurile de abuz asupra copiilor fiind prezentate frecvent), fie respondenții au văzut acest tip de comportament în familia proprie sau a cunoscuților.

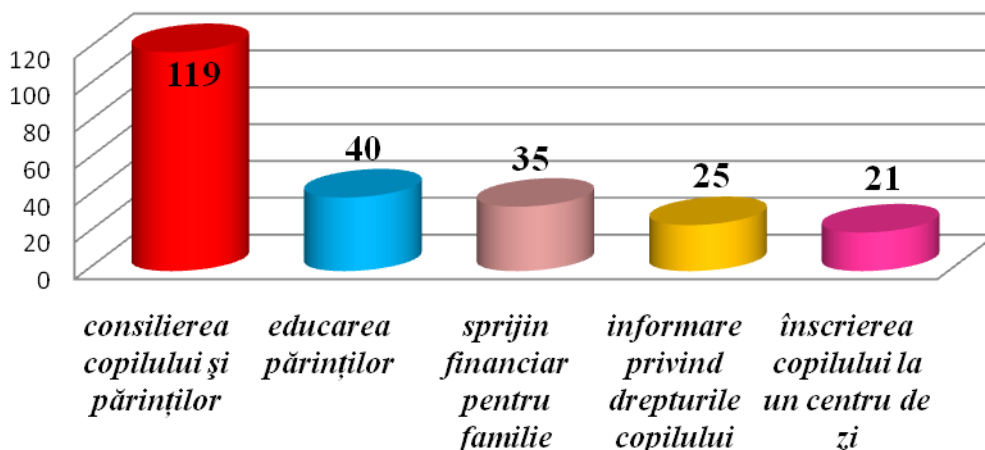
Lipsa de resurse financiare este și ea considerată o cauză a problemelor cu care se confruntă copiii în comunitate. O posibilă explicație ar fi situația economică precară în care se află unele familii, cât și mentalitatea conform căreia lipsa banilor este cauza tuturor problemelor de ordin social.

În ceea ce privește abandonul școlar, acesta poate avea diverse cauze: anturaj negativ, neglijența părinților și destrămarea familiei, lipsuri financiare etc.

La categoria *altele* care a întrunit 3% a fost identificată *educația școlară greșită*.

Prin intermediul **întrebării nr. 7**, respondenții sunt puși în situația de a gândi metode de intervenție.

7. În cazul unui copil care se confruntă cu probleme în familie, cum credeți că ar trebui intervenit?

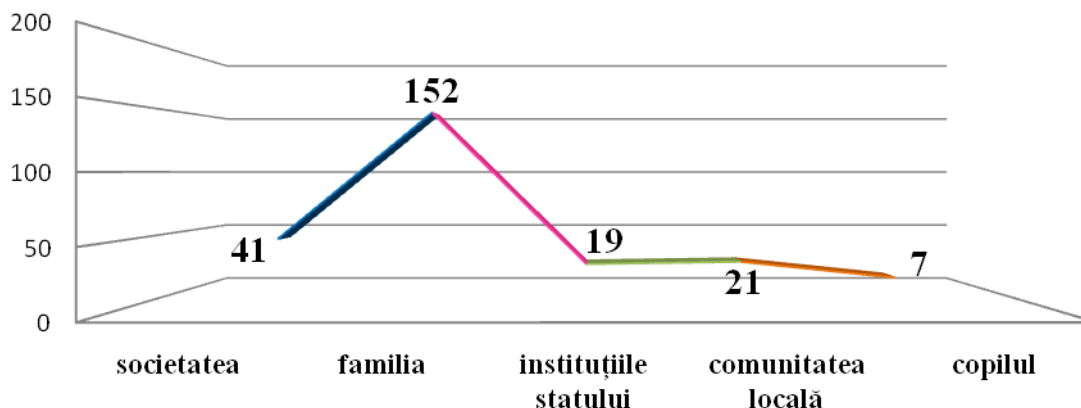
După cum se vede și în graficul de mai sus, jumătate dintre respondenți au considerat că, indiferent de problemă, serviciul care ar trebui oferit este *consilierea copilului și părinților*. Acest rezultat este unul îmbucurător, cu atât mai mult cu cât acest serviciu social este mai puțin costisitor decât altele, fiind cunoscut faptul că a preveni este mai ușor decât a trata.

Educarea părinților este considerată o a doua opțiune, cu un număr de 40 răspunsuri. Pe următoarele locuri se află: *sprijin financiar* (35) și *informare socială* (25).

Cele mai puține răspunsuri (21) au fost acordate *înscrierii copilului la un centru de zi*, rezultat ce ar putea fi explicat prin faptul că acest tip de serviciu social este puțin cunoscut în comunitate.

Determinarea gradului în care comunitatea se vede implicată în problemele unui copil se poate face prin intermediul **întrebării nr.8**.

8. Pe cine considerați responsabil atunci când un copil se confruntă cu probleme în familie și comunitate?

Mai mult de jumătate dintre respondenți (152) consideră *familia* responsabilă de problemele copilului. Pe al doilea loc se află *societatea* (41). *Comunitatea locală* se situează pe un loc trei, totalizând un număr de 21 răspunsuri. Apoi sunt considerate responsabile *instituțiile statului* (19) și chiar *copilul* însuși (7).

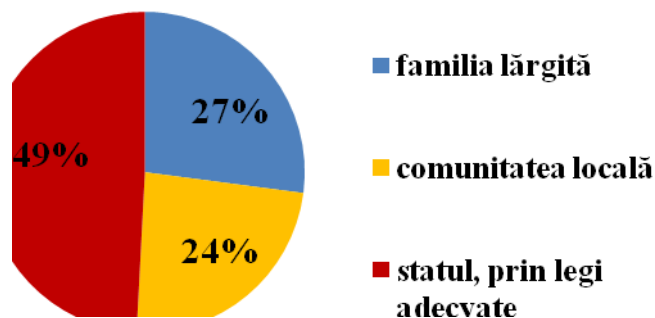
Se observă că tendința generală este ca responsabilitatea să fie transferată către oricare alte instituții, dar nu comunității locale. Se poate spune că cei chestionați au un sentiment scăzut al comunității și ca urmare trebuie inițiate acțiuni care să promoveze unitatea și solidaritatea socială și să responsabilizeze năvodărenii în sensul reducerii problemelor sociale.

Următoarea **întrebare, nr.9**, vizează implicarea în cazurile de violență familială.

Așa cum se poate vedea și din imaginea de mai jos, majoritatea respondenților (49%) au considerat că responsabilitatea cade în sarcina *statului* care ar trebui să se implice în cazurile de violență familială prin legi adecvate.

27% au considerat că *familia lărgită* este cea care ar trebui să se implice și mai puțin de un sfert dintre respondenți (24%) au ales ca răspuns *comunitatea locală*.

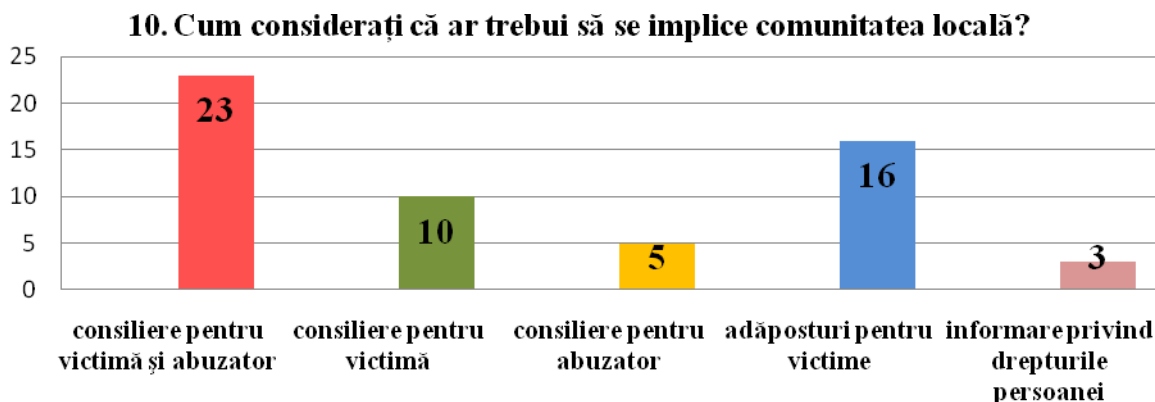
9. Cine credeți că ar trebui să se implice în cazurile de violență în familie?

Din nou se observă mentalitatea conform căreia statul trebuie să se implice în orice domeniu al vieții unde există probleme, pentru a le rezolva.

Familia lărgită și statul sunt privite de pe poziții aproape egale, dar fără a avea același rol important ca al statului. Se confirmă încă o dată sentimentul scăzut al implicării comunității locale.

S-a încercat determinarea modalității de implicare a comunității locale prin **întrebarea nr.10**. La această întrebare au răspuns doar aceia care la întrebarea anterioară au ales *implicarea prin comunitatea locală*, respectiv 57 de răspunsuri.

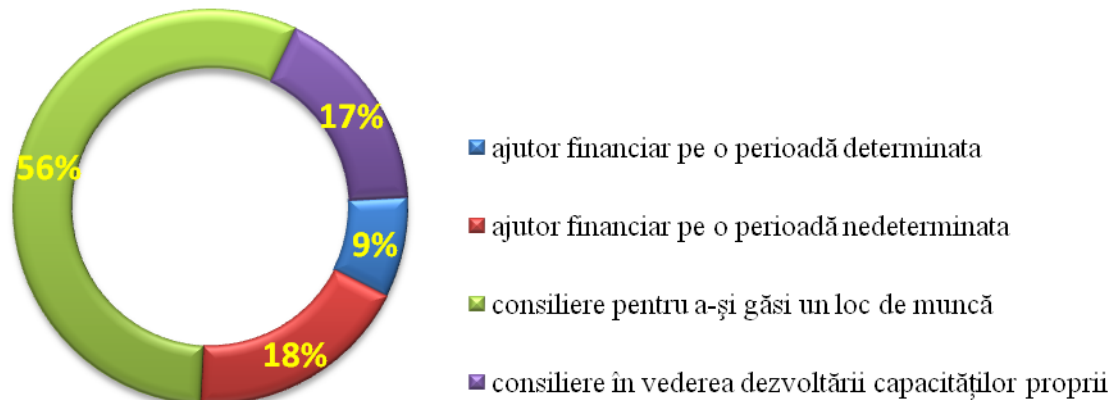

Cele mai multe răspunsuri au fost înregistrate pentru: *consiliere pentru victimă și abuzator* (23) și *adăposturi pentru victime* (16). Pe ultimele locuri se situează: *consiliere pentru victimă* (10), *consiliere pentru abuzator* (5) și *informare privind drepturile persoanei abuzate* (3).

Este posibil să se considere că este necesară o acțiune coordonată, un centru multifuncțional, care să cuprindă atât găzduire prin adăpostul pentru victime, cât și consilierea acestora.

Întrebarea nr.11 a vizat identificarea celei mai potrivite măsuri de protecție pentru persoanele fără venituri sau cu venituri mici, lipsa veniturilor fiind considerată ca una din principalele probleme ale copiilor sau familiilor din comunitate.

11. Pentru persoanele fără venituri/cu venituri mici, care considerați că ar fi cea mai bună măsură de protecție socială?

Îmbucurător este faptul că mai mult de jumătate dintre cei chestionați (56%) au considerat că aceste persoane au nevoie de *consiliere pentru a-și găsi un loc de muncă*, în detrimentul acordării de *ajutor financiar pe o perioadă nedeterminată* – numai 18%. Puțini din respondenți, 17%, au considerat că se impune *consiliere în vederea dezvoltării capacităților proprii* și cei mai puțini au ales *ajutor financiar pe o perioadă determinată* (9%).

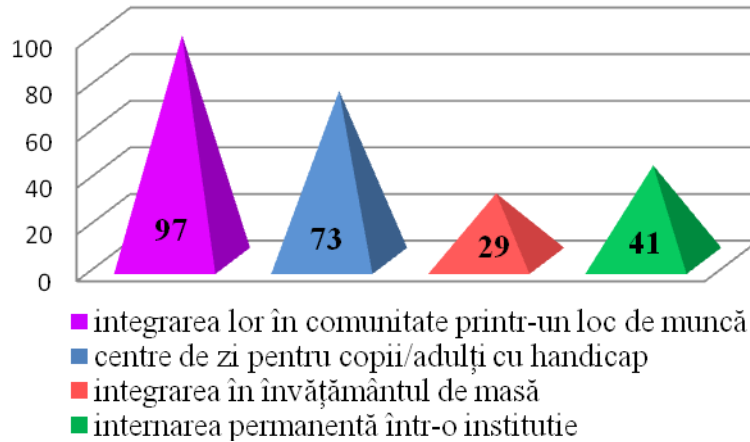
Comunitatea locală, conștientă de problemele cu care se pot confrunta persoanele fără venituri, realizează faptul că simplul ajutor financiar nu este suficient pentru rezolvarea acestor probleme, ci este necesar sprijinul pentru găsirea unui loc de muncă.

Acordarea ajutorului financiar pe o perioadă nedeterminată, deși este considerată o soluție pentru persoanele fără venituri, nu constituie un real sprijin pentru acestea, deoarece creează o dependență de acțiunea statului/comunității și nici nu încurajează persoana în a găsi resurse proprii, motivație de a depăși criza financiară cu care se confruntă.

Aceeași tendință se păstrează și în ceea ce privește persoanele cu handicap, la cea de-**a 12-a întrebare**: “*În cazul persoanelor cu handicap, ce măsuri credeți că ar trebui să ia comunitatea noastră?*” așa cum se poate vedea mai jos.

Cei mai mulți dintre cei chestionați (97) au susținut *integrarea persoanelor cu handicap în comunitate, printr-un loc de muncă*.

12. În cazul persoanelor cu handicap, ce măsuri credeți că ar trebui să ia comunitatea noastră?

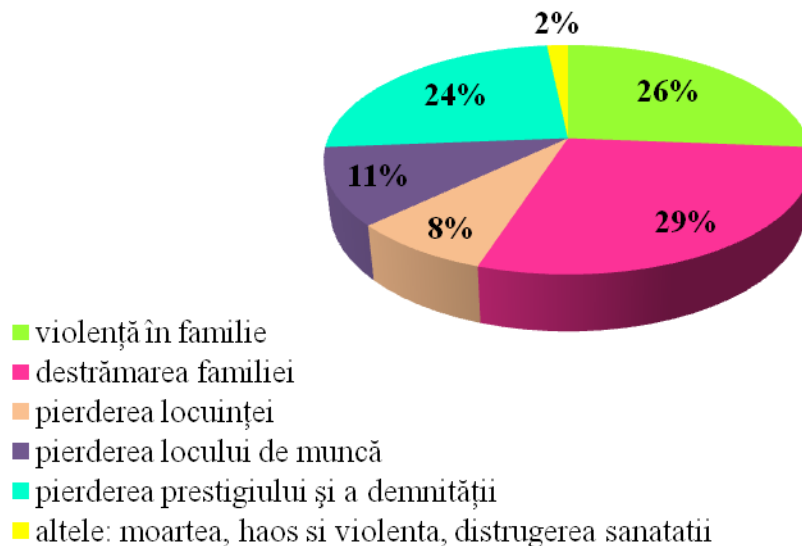

Alte opțiuni ale respondenților au fost: *crearea unor centre de zi* (73) și *internarea permanentă într-o instituție* (41). Pe ultimul loc se află *integrarea în învățământul de masă*, cu doar 29 răspunsuri, deoarece se consideră că, copiii cu handicap au nevoie de o educație specială ce nu poate fi oferită în școlile normale.

Tendința generală față de persoanele cu handicap este integrarea lor în comunitate și doar puțini membri sunt cei ce susțin instituționalizarea persoanelor cu handicap.

Întrebarea nr.13 dorește să scoată la iveală părerea comunității despre efectul consumului substanțelor toxice asupra vieții persoanei. Menționăm că la întrebarea a doua care viza principala problemă cu care se confruntă familia în comunitate, numai 5% considerau că această problemă este reprezentată de substanțele toxice (pe ultimul loc în opțiunile celor chestionați).

13. Care considerați că este cea mai gravă consecință a consumului de substanțe toxice (alcool, droguri etc.)?

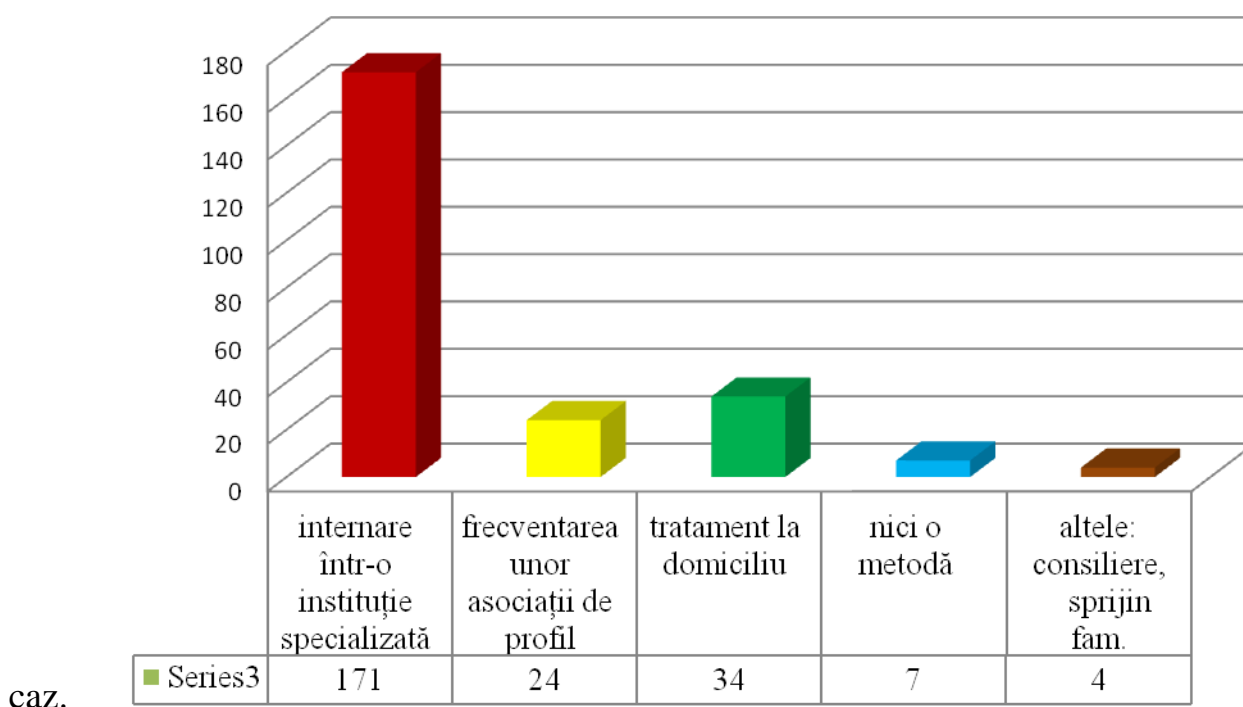

Majoritatea respondenților au ales varianta potrivit căreia consumul de substanțe toxice are ca efecte: *destrămarea familiei* (29%), *violența în familie* (26%) sau *pierderea prestigiului și a demnității* (24%). Următoarele răspunsuri s-au referit la *pierderea locului de muncă* (11%) sau *a locuinței* (8%). Alte cauze identificate, grupate la *altele* (2%) sunt: moartea, haos și distrugerea sănătății.

Surprinzător este faptul că, deși în prima parte a chestionarului, respondenții nu consideră că acest comportament este o problemă pentru familie, totuși, în cazul prezentei întrebării îl văd ca principal responsabil pentru destrămarea familiei și violența în familie.

Prin următoarea întrebare, **nr.14**, *Dacă ați avea în familie o persoană dependentă de substanțe toxice, ce metodă de intervenție ați alege pentru ea?*, respondenții sunt puși în situația de a oferi soluții de intervenție în acest

14. Dacă ați avea în familie o persoană dependentă de substanțe toxice, ce metodă de intervenție ați alege pentru ea?

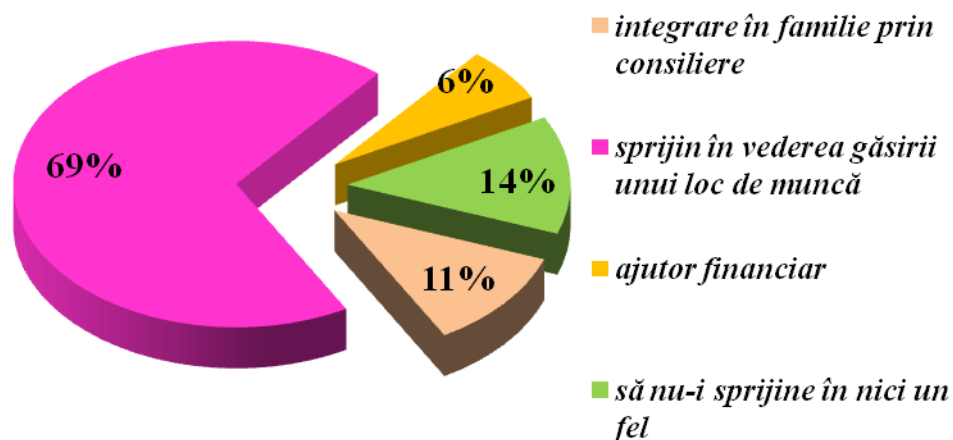
caz.

Majoritatea respondenților, mai mult de 70% dintre aceștia, au considerat oportună *internarea într-o instituție specializată*. Foarte puțini (34) au considerat benefic *tratamentul la domiciliu* și doar 24 respondenți au fost în favoarea *frecventării unor asociații de profil*. 7 respondenți au susținut că nu este necesară *nici o metodă*. În categoria *altele* (4) se găsesc răspunsuri de tipul: consiliere, acordare sprijin familial.

Se observă deci, că principală soluție susținută pentru consumatorii de substanțe toxice este *internarea într-o instituție specializată*.

Atitudinea comunității față de persoanele eliberate din penitenciar se vede din reprezentarea grafică a **întrebării nr.15**.

15. Cum credeți că ar trebui să sprijine comunitatea noastră persoanele recent eliberate din penitenciar?

Cei mai mulți dintre respondenți, 69%, au considerat că persoanele eliberate recent din penitenciar au nevoie de *integrare prin muncă*. Un procent de 14% au susținut că nu este nevoie de *nici un sprijin* din partea comunității. Următoarea opțiune s-a referit la *integrarea în familie prin consiliere* (11%). Foarte puțini au ales acordarea unui *ajutor financiar* (6%).

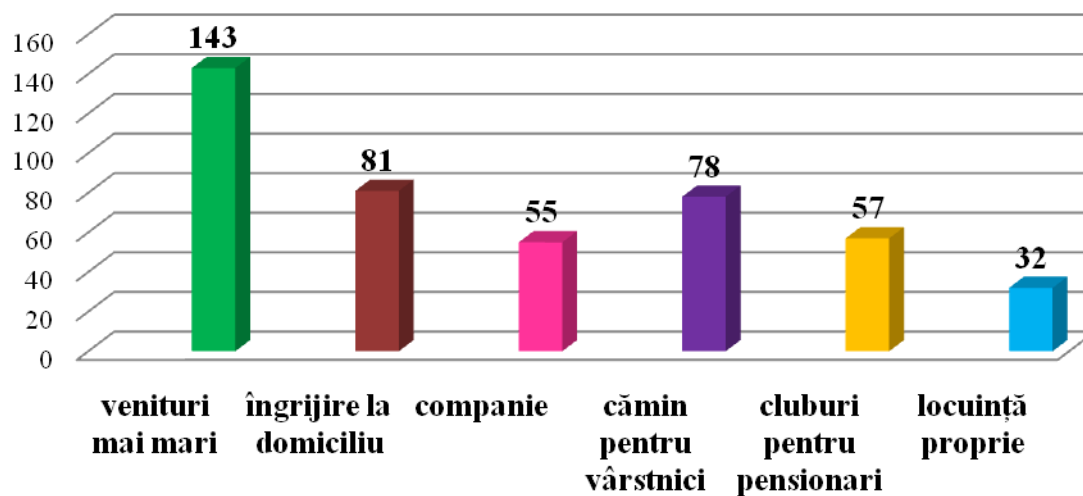
Deși în cazul altor probleme, ajutorul financiar este considerat o soluție foarte bună, în această situație este respins, majoritatea respondenților formulând o opțiune clară pentru reintegrarea în muncă.

Finalul chestionarului, respectiv ultimele două întrebări, analizează situația persoanelor în vârstă. După cum s-a văzut din analiza pe categorii de vârstă, cele mai puține persoane care au răspuns chestionarului au fost persoanele trecute de 60 ani (20%). Majoritatea respondenților fiind tineri, se poate presupune că vor răspunde cu obiectivitate la întrebările privitoare la persoanele vârstnici.

Amintim, de asemenea, că persoanele vârstnice au fost considerate categorie dezavantajată, obținând un loc patru în opțiunile respondenților, la egalitate cu victimele violenței în familie (28 răspunsuri).

Prima din întrebări, **nr.16**, *De ce considerați că au cel mai mult nevoie persoanele vârstnice?* se referă la principalele probleme cu care s-ar putea confrunta o persoană vârstnică din comunitate.

16. De ce considerați că au cel mai mult nevoie persoanele vârstnice?

După cum se vede din imaginea de mai sus, majoritatea respondenților au considerat că problemele persoanelor vârstnice țin de *venituri insuficiente* (143), din care nu-și pot cumpăra nici medicamentele lunare necesare.

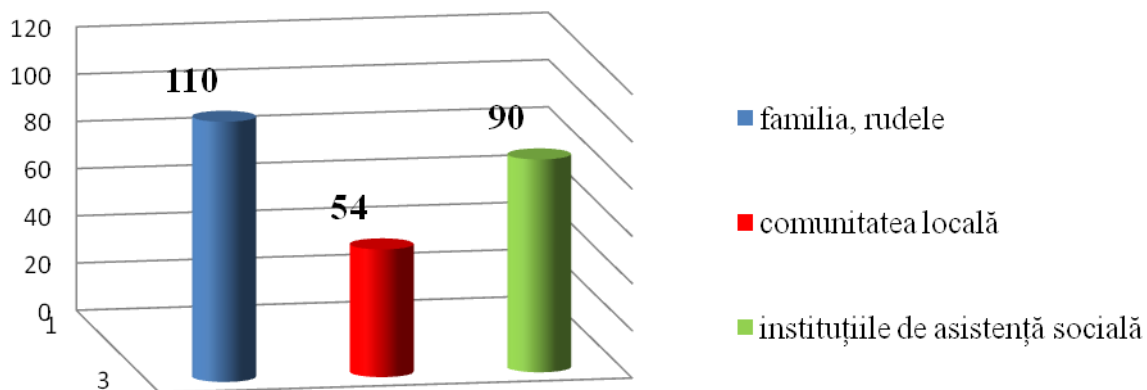
Pe următoarele locuri se situează *îngrijirea la domiciliu* (81) și *cămin pentru vârstnici* (78), la distanță foarte mică. Respondenții consideră astfel că persoanele vârstnice au nevoie de ajutor în gospodărie pentru menținerea lor în propria familie și locuință, dar în aceeași măsură este necesar și înființarea unui cămin pentru vârstnici în care aceștia să poată beneficia de asistență și supraveghere specializată permanentă.

Alte opțiuni sunt: *cluburi pentru pensionari* (57) și *companie* (55), ceea ce înseamnă că respondenții cunosc serviciile oferite în comunitate.

Locuința proprie (doar 32 răspunsuri) nu este considerată o prioritate în cazul vârstnicilor, cu toate că există și persoane din această categorie de vârstă care se găsesc pe stradă, în urma pierderii locuinței. În general, se consideră că persoanele în vârstă dețin o locuință proprie sau au cedat-o susținătorilor legali cu obligația de a-i întreține.

Ultima întrebare urmărește gradul de implicare al comunității în ceea ce privește problemele persoanelor în vârstă.

17. Cine credeți că ar trebui să se implice mai mult în prevenirea problemelor vârstnicilor?

Cei mai mulți dintre cei chestionați au considerat că *familia și rudele* sunt responsabile în rezolvarea problemelor vârstnicilor (110).

Pe locul doi, se află *instituțiile de asistență socială*, cu 90 de răspunsuri, aici fiind incluse cluburile de pensionari, îngrijirea la domiciliu, dar și căminele pentru vârstnici.

Se menține tendința de a transfera responsabilitate către alte instituții, dar nu *comunității locale* care a totalizat doar 54 răspunsuri.

Deci, concepția respondenților este aceea că familia reprezintă principalul susținător al vârstnicilor.

CONCLUZII GENERALE

Cea mai dezavantajată categorie de persoane din comunitate noastră este considerată a fi ***categoria persoanelor fără venituri***, în strânsă legătură cu principalele probleme identificate cu care se confruntă familiile, respectiv: ***lipsa unui loc de muncă și lipsa resurselor financiare***. Soluția găsită pentru aceste persoane este ***consiliere pentru a-și găsi un loc de muncă***.

Majoritatea respondenților nu au apelat vreodată la un serviciu social, dar dacă ar fi puși în situația aceasta, ar solicita acordarea de ***sprijin financiar***, ceea ce înseamnă că prestațiile financiare (ex.: ajutorul social, indemnizațiile și alocațiile pentru copil/familie) acordate la nivel local sunt cunoscute de populație.

Serviciile sociale nu sunt destul de cunoscute în comunitate, deși Direcția de Asistență Socială Năvodari a popularizat serviciile și prestațiile acordate prin pliante, afișe și diverse acțiuni cu caracter social. Ca urmare, se impune o intensificare a acțiunilor de promovare a asistenței sociale la nivel local și conștientizarea rolului benefic al acesteia în comunitate.

S-a constatat a fi necesară înființarea următoarelor tipuri de servicii sociale:

- ***Adăpost pentru victimele violenței în familie,***
- ***Cămin pentru vârstnici,***
- ***Centru socio-educativ de zi pentru vârstnici.***

Referitor la situația copilului aflat în dificultate s-a considerat că principala problemă o reprezintă ***mentalitatea părinților și metode educaționale greșite***, iar remedierea acesteia ar putea fi ***consilierea copilului și părinților***.

În ceea ce privește asumarea responsabilității, ***comunitatea se consideră puțin responsabilă*** pentru problemele sociale din cadrul ei, rezolvarea acestora ținând de intervenția statului sau de familie/persoană. Nu există unitate, solidaritate și coeziune socială.

Se consideră că statul are rolul de a interveni în problemele din familie (abuzuri/ violență în familie) și de a oferi ajutor financiar. Familia este principala responsabilă pentru ceea ce se întâmplă cu copiii sau vârstnicii și trebuie implicată în toate măsurile de protecție socială. Iar în ceea ce privește problemele care țin de individ, se susține că acesta este singurul responsabil pentru ceea ce i se întâmplă (ca și consecință a comportamentului său) și acțiunile pe care le întreprinde vor avea repercursiuni numai asupra lui.

Se constată și un ***interes scăzut al comunității pentru metodele de prevenție***: la întrebările care au vizat acest aspect, serviciile de consiliere și informare socială au obținut procente mici (până în 10%). Ca atare, este nevoie și de o educare a populației în acest sens.

Membrii comunității consideră că ***persoanele cu handicap și vârstnicii nu sunt dezavantajate***. În perioada aplicării chestionarului, Primăria Năvodari a organizat și mediatizat mai multe acțiuni sociale pentru aceste categorii de persoane, respectiv: distribuirea de pachete cu alimente de bază și legume (cartofi), excursii pentru pensionari și socializare în cadrul cluburilor de pensionari, oferirea unor cadouri cu dulciuri și jucării pentru copiii cu handicap.

Majoritatea celor chestionați susțin ***ideea integrării în comunitate a categoriilor defavorizate prin intermediul găsirii unui loc de muncă***, aceasta fiind soluția rezolvării problemelor de ordin financiar cu care se confruntă cele mai multe dintre familiile/persoane, accentuate în prezent de criza financiară care a afectat și România.

Prezentul studiu constituie un document util pentru îmbunătățirea Strategiei de dezvoltare locală a serviciilor sociale, pentru inițierea și derularea unor proiecte sociale.

Coordonator,

**Daniela-Mihaela Chiru,
Director**

Aplicare chestionar: Voluntarii Direcției de Asistență Socială Năvodari

Centralizare date și interpretare: Daniela Marin, consilier superior